

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

COSMINA
MOROȘAN
beatitudine
(eseu politic)

NEMIRA

Cuprins

(În cea mai bună democrație: madness).....	5
Noi am fost	8
(O criză afectivă în sala de mese:).....	18
grădinarului	20
Happy Birthday din uscător.....	22
jeanșii de aur ai băieților	25
karmină-n vacanță	31
Poezie de bejenie.....	33
out of season	36
instrumental	37
femeia de băruleț	38
Speranța	40
Heer (voci voci voci).....	41
orarele	42
Anemone	43
din kabinet.....	45
miracolul	47
puținele memorii: skaterii mi-au înfrumusețat viața.....	49
space	51
fata fumând.....	56
nopțile de mers	57
partitura mâzgâlăită de câini terapeutici	59
ghidaj după biserică	60
orango	61
dorința de etern matern	63
împreună.....	64

Respect pentru oameni	66
cad litere de pe tricou	68
chaosmosina.....	69
...din adorată la curs despre Confesiuni	71
din imperiul de iubire	73
Ciocolată de comună	73
restaurantul iranian, Belleville	76
repetiție.....	77
perenă mișca	78
volee și casa drăguță.....	80
însorit, delăsare	82
baby adore	83
Complot.....	85
samples de bucătăria oră.....	87
Insights de la florăreasă	88
 HÂDA.....	97
(Medii polyamour,)	98
(Pe când eram o zdroanță zâludă).....	104
(Transmit fabule cosmice).....	106
(Creierul bland).....	107
(Hottie, săracuțule,)	109
(Giuvaierule - crizoș).....	113
(Nu fac mozolu slugii)	116
(Zilnic tre să potrivesc)	117
(Drumul eternității trece prin tehnologie/)	119
(Alege avangardu')	120
 ANEXĂ.....	123
 Octogonul beatitudinii (pentru a-mi face viața cât mai autentică)	125

În cea mai bună democrație: madness
și şampanie cu muzică.

Ca-n adolescentă
totu-i benefic și crud.

Îl mângâi blugul simpluț,
Suntești cu lucrul. Mă înfior
la mașini ciclam,
la coada din pragul magazinului –

de unde mi-am luat instrumente
pentru albinărit,
supresoare, set cu zmei,
și-am pregătit instalația publicului-copil
și le-am povestit despre păsărelele clipind pe fundal

de drujbe.

Acum văd casa în pete portocalii.
E cerul tăiat de cabluri

și afișe atemporale.

Să nu pot opri fascinația oricât de varză ai fi.

Să plonjez pe dealurile corturilor imitând trotuarele,
pe lângă falsele cuști de animale:
i-a prins plasa de ping pong la hanorac
și-a fotografiat-o rău.

Între frunzele înghețate, pe palmierii
căzând ca voalul printre gherete cu jazz și manele;

la filmul în care s-a colorat cu grija declarând

I loved it all chiar dacă nu era înainte de moarte,

pe bruschette înfipte

în roșu moviu, printre fețele voastre fără frică de trecut:
acolo să-mi refac indulgența.

Vino, sclipici, țin de beretă

și înalț hăul

în față necunoscuților
c-o chestie nu sută la sută inventată.

Prin căi oarbe și dialoguri
sub roata de la grădina botanică, întâlnind
un șoricel.

I

dar e magie totală sau super părăsire aici, băiat?

@

Ce faci? Am trimis tricourile,
am primit un thanx 4 the t-shirts sec
pentru cei care nu gustă ca mine unul sec.

Viața de aici mă scoate din toate răbdările, dar am:

- schimbat butelia
- spălat rufe
- călcat
- ras mocheta.

El nu e pe net,
nu știu unde a dispărut (acolo e cu 2 ore mai devreme, deci
ora 10 pt. el
e miezul nopții pentru mine, hmm).

@

Era ca o vacanță fără sfârșit:
fix la noi, pe corridor triburile en vogue;) .
Îmi placea să adorm în autocar, șoferul desfăcea portocala, eu –
la tors, în căști.

Pe o băncuță am zărit și
copiii din serial, sărutau mâinile
Marilor Urechi. Ceva special și se întâmplă,
mai ales când dai înapoi, really.

@

Aveam un programator, își lingea
rănilor cu mine, dar era drăguuț, femeile...
„ca de-obicei“ – cu anecdotă. La prima ploaie
au trebuit să opreasă parcul, să vezi atunci –
drenaje de fum în separé, firisoare pe tâmplă,
zgură pe botul șirb, mâna palpitând

ca o rogoză de plastic în ventilator
(atunci a fost faza cu Lily, ca noroc).

Seara, un lungan ne arăta cum plutește într-o cuvă, fainfain.

@

Pentru mine e o compunere despre ghoiocei.

Ăla de ajunge la Dumnezeu
(cel mai învârtoșat) și e trimis înapoi –
poate mai râu, sălbăticit și
mereu sub laba roboțelului.

Marcus scrisese asta printr-a patra, când am chemat
revizorul – știi ciudăteniile,
în fine.

Pe atunci era și el ca o cutiuță
înmuiată sub ditamai cauciucurile, bietu.

Tucu o luase razna, parcu ăla mă sufoca, ce vrei,

tot de-un concert radioactiv.

Nu mai calc
în vecii veacului.

Da' parcă poți.... Xooxooxoooo.

@

Salutare de la bibliotecă.
Netul iar nu merge.
Angy îmi scrie mesaje pe telefon.
E și asta un semn de tandrețe
într-o lume în care mângâierile au gust de ciocolată expirată
și miros de clor.

Imaginează-ți cum merg
eu pe stradă cu căștile și cu telefonul în mână, butonând litere
către zări străine: aşa mișto a fost.